

...usim. Turres abundantia meritorum
in ecclesiam et patriam instructae.

TURRES
abundantiâ meritorum
in Ecclesiam & Patriam
INSTRVCTÆ,
multiplici virtutum armaturâ
invicti GRZYMALII Herois,
MAGNIFICI olim & GENEROSI DOMINI,
D. ADAMI
in SLASY
SLASKI,
POCILLATORIS MIELNICENSIS,
Contra fatales Libitinæ Portas,
MVNITÆ,
ac dum Eidem
magno Amicorum & totius Palatinatûs
Cracoviensis dolore,
inferiæ Laureatæ, in Ecclesia Parochiali Patesnicensi persolverentur;
dolenti, & post fata etiam debitæ gratitudinis
consciâ pennâ,
PER

M. CASIMIRUM CEYPLER,
Philosophiæ in Vniversitate Cracoviensi Doctorem, Matheseos
Professorem, Contubernii Ziziniani Seniorem,

DELINEATÆ.
Anno Salutis 1704. Die 30. Iunii.

CRACOVIÆ, TYPIS ACADEMICIS.

In Stemma Gentilitium

MAGNIFICI olim & GENEROSI DOMIN

Nembroticam turrim lapsam Libitina revolvens,
    TURRIBUS his casus est minitata graves.
Ast cernens Illas ævi superâsse senectam,
    Ringitur, elusas spes perijsse suas.
Impia Mors vano planctu cur ringeris? Illa
    Pegmata sola ruunt, quæ malefacta gravant.
At TURRES istas quia virtus extulit ipsa,
    Annorum rabies nulla nocebit Eis.

TURRES
abundantiâ meritorum instructæ,
multiplici armaturâ virtutum
MUNITÆ.

MAgnitudinem fastorum implere factis,
arduum est.
Sed factorum vastitatem propagare apud Orbem,
& ut æterna sint, efficere,
hoc opus, hic labor.
Munimentum forte est quærendum,
Quod invidia pulset, oblivio quatiat, tempus impugnet,
neq; tamen trinus hic hostis concutiat, aut expugnet.
Sola Virtus ita munit hominum opera;
ut si absit, mortalia, si adsit, immortalia reddantur.
Extra hoc virtutis munimentum, nullus à vetustate tutus;
nemo, cui etiam ab invalido periculum non immineat.
Crudele Popieli facinus,
Nec muri à muribus defendere poterant,
quia illud virtus tutata non est.
Herostrati impietas æternitatem quæsivit,
ex templo Ephesinæ Dianæ exusto:
quia tamen à virtute longè remota,
in cineres & fumum cum templo abiit.
Nembrotus in excelsa turri profundam confusionem lucratus est,
non æternitatis gloriam.
Diuturnior fuisset Semiramidis fama,
Si eam à munimento virtutis desumpsisset.
At prodigiosa Babiloniæ mænia à se extructa,
quia superbiæ & libidinis suæ fuêre domicilia;
contra balistas invidiosæ vetustatis nihil valuêre.

Magnitudo operum Tuorum,
etiam post fata immortalis erit,
Heròúm Delicium, Stirpis Tuæ Gemma,

MAGNIFICE olim & GENEROSE DOMINE,

A D A M E
in S L A S Y
S L A S K I,
POCILLATOR MIELNICENSIS.

Nempe hæc virtutis munimento,
Gentilitiis Tuis Propugnaculis cincta,
quodvis robur & vires avaræ vetustatis propulsant.
Ampliabitur in omne ævum decorum Tuorum gloria,
in Turrigeris Tuis Arcibus conservata;
quæ nec obsidionem temporis, nec impetus mortis horrent.
Quippe contra illam, meritorum abundantiâ instructæ,
contra hos bene munitæ,
dexteritate GRZYMAŁÆ Tui ad portam vigilis.
Unus hic tantùm est,
sed multorum heroicas dotes complexus,
edocet Orbem Lechicum:
Vnum GRZYMAŁAM esse ut omnes, & omnes ut unum
Solus ad Portam excubat,
quòd cunctis insultibus vincendis par videatur.
Coclitis Romani exemplo,
qui dum solus in ponte Sublicio stetit,
Hetruscorum phalanges ceu viribus destitutæ,
stetisse debuerant.
Heros hic invictus,
ad Turrigeræ Arcis postes excubias ita agit;
ut nec Lethei Latronis insidiæ,
nec oblivionis Parens Libitina,
liberum aditum, veniendo, inveniant.
Quidni ergo meritorum Tuorum abundantia,
tuta & perennis in Turribus maneat?
quam stylo ferreo, quia districto GLADIO
Heros

Heros GRZYMALIUS æternitati consignat.
Hæc meritorum in Prædecessoribus Tuis Vbertas,
etsi in herba adhuc, quia primò succrescens conspecta,
& iam vetustis Mazoviæ Ducibus stupori fuerat & amori.
Quidni eandem Patria nostra nunc veneretur,
cùm jam abundè maturuerit?
Crede mihi Lechia,
Sterilitatem nunquam huic meritorum ubertati nocuisse.
Nullum numerâsti sæculum,
quô GRZYMALII Heròés de Repub: non mererentur.
En dictis fidem conciliant,
Consus, Themis, Gradivus.
Ternio hic testium spectatissimus, vidit,
GRZYMALIOS in Curulibus oracula loquentes,
in subselliis decreta ferentes,
sub dio, vitam in trepidis rebus agentes,
semper intrepidè.
Nè vana referam;
Prodit Laureatus Martis Heros,

ILLVSTRIS & GENEROSVS DOMINVS,

VINCENTIVS

de SLASY

SLASKI,

Scævolam Sarmaticum Illum dicerem;
nisi majus Patriæ beneficium, quàm Scævola præstitisset.
Manum Ille Romanæ saluti donavit,
Hic Se totum Patriæ integritati consecravit.
Ejuravit fidem Regi pactam rebellis Cosacorum turba,
Punicarum artium & fœdifragi ingenii plenus turbo.
Astitit seditiosis phalangibus Tartarorum Gens,
vera Proles Tartari,
quia fidem eludens, Patris mendacii morem secuta.
Non caruit Juppiter Sarmaticus,
JOANNES CASIMIRUS,
Rex Poloniæ,

ejusmodi fulminibus,
quibus hanc Gigantum prolem sibi infestam tolleret.
Aderat VINCENTIUS inter Heròés alios,
in Campis Berestecensibus hosti oppositos.
Aderat, verè Martium fulmen Scythis tremendum,
quia honoris Regii propugnandi calore ferventissimus.
Ivit dexter in prælium, sed non rediit,
quia redeuntem secum non vidit, imò labantem victoriam.
Puduit nempe VINCENTIVM sine victoria redire,
quam ipso nominis etymo promittebat.
Maluit itaq; corpore sauciato obicem hostilibus armis ponere
ut cadens saltem triumphum pararet VINCENTIVS,
quem irruens dare nequiverat.
Exemplô suô docens Sarmatas:
Non illos tantùm victores esse, qui fruuntur victoriâ,
sed etiam hos, qui illam comparârunt.
Ita est;
Non mirando vincitur, sed dimicando,
imò, sæpe cadendo pro aliorum victoria.
Non ex Idaliis hortis hæc serta sunt, sed ex Bellonæ campo,
quæ Heròûm tempora vinciunt.
Nisi hostes subjecti herbam porrexerint,
Victores non habent, quo coronentur.
Nec minor abundantia Turribus Tuis accrevit,
ex amplissimis meritis Magni Patris Tui,
MAGNIFICI & GENEROSI DOMINI,
THOMÆ
de SLASY
SLASKI,
DAPIFERI CIECHANOVIENSIS.
Aurea virtutum catena, consiliorum Mater,
æqui boniq; arbitra, prudentia,
quantopere animum Ejus exornaverit,
publica Reip. testentur negotia.
Hâc Magistrâ malum Patriæ impendens avertit,
bonum

bonum commune calenti animo promovit,
arcanas fraudes faustiori sanè eventu,
quàm Làocoon Græcas astutias detexit.
Adeò; ut Patriæ Consus ad oracula natus videretur.
Pura hæc Illius mens placuit Majestati,
quæ crisim Aristarchorum supergressa,
intaminato fulgere honore debuerat;
nisi splendidiori virtutis decore augeri maluisset,
& sic in Orbis faciem prodire.
Satìs nimirum judicavit,
Consciam mentis suæ, & omnium de se arbitria superantis,
reliquisse Prolem;
in qua videret omne id, quod in Patre mirabatur.
Vicit meritorum serie quodvis honoris præmium,
quod cogitamus in summo,
non degener Magni Patris Filius.
T H O M A S
de S L A S Y
S L A S K I,
Frater Tuus Germanus,
Desiderium ævi nostri, & svavissimæ recordationis Objectum.
Species vultûs digna imperio, frontis decor sinè ruga,
mille oris lepores, & generosus cordis vigor,
fecerunt Illum ejusmodi;
qualem Amicorum consortia, Palatinatûs Conventus,
& ardua bellorum molimina exigebant.
In consortiis familiaribus omnium Achates, sine fuco,
in Conventibus publicis Cato, absq; simulatione,
in præliis Achilles sinè periculorum metu.
Testis esto Austria Ipsius dexterrimæ mentis,
quam sensit Odrisia Colluvies ad Viennam,
in suam potiùs, quàm Europæ perniciem effusa.
Dedit protunc masculæ virtutis symbola,
Sub Invictissimo Bellatore JOANNE III.
Ivit per calcatas hostium cervices,
quò rubens Thracii sanguinis trames monstrabat iter.
Et quia totius Christianitatis momenta agebantur,

sinè vulnere ex acie descendere noluit.
Gaudebat ictibus in cruento sago Magnus Heros,
avidus non magis hostem, quàm sanguinem fundere:
Ut vel sic THOMAS monstraretur;
lanceis scrutari viscera pro fide permittens.
Noscetur per longas myriades gloria Martis Viennensis,
verus re & nomine THOMAS,
quia ternis trajectus hastis.
Cujus vulnera telis aperta perorabunt apud posteros,
cordatum pectus, & Heroicas dotes buccinando.
Adabundantiam meritorum in TURRIBUS Tuis refero
Magnorum Poloniæ Camillorum facinora,

ILLUSTRIUM & GENEROSORUM DOMINORUM
STANISLAI & FRANCISCI
SLASCIORUM,
Fratrum ex Patruis Tuorum.

Nobilis horum Pilenorum indoles,
amore Patriæ ad sui defensionem acriter animata,
non alium bene merendi campum,
sibi relictum crediderat, nisi Martium.
Infelix illud sæculum, Orbiq; Sarmatico infestum,
quàm felices progenuit Heròas!
Vix intonuisti Gradive Polone classicum,
ad comprimendas Bizantinas vires;
Surrexêre protinus GRZYMALIÆ Gentis Pignora,
funesta quidem sibi, sed nobis triumphalia,
Tibi gloriosa.
Ad Parkanum STANISLAUS
purpuream strenuè exhalavit animam.
Parentales Illi honores nullos Mars præstitit,
quia præstare nequivit.
Rudis quippe & sinè capite barbaries,
adeo sæviebat in victos;
ut illis non vitam tantùm auferret, sed & capita,
nè ex iisdem dignosci possent.

Vesti-

Veſtigiis Majorum inſiſtens FRANCISCUS
quod dulce & decorum putaverit mori pro Patria,
oſtendit ad ſaxoſa Cameneci confraga.
Quippe ibi auſibus dexterrimis incumbens,
quæſitam variis conflictibus,
invenit cadens pulchram per vulnera mortem,
Subſcribente Lechiâ,
omnem hoſtilem ictum, pro Patria,
GRZYMALIOS Heròés & reprimere poſſe, & recipere.
Adde Fama meritis onuſtum magnis,
MAGNIFICUM & GENEROSUM DOMINUM
ALBERTUM
de SLASY
SLASKI,
DAPIFERUM CIECHANOVIENSEM,
togâ Sagoq; clarum.
Illius cor bellicæ virtutis auguſtale fuiſſe,
quis non crediſſet?
Siquidem pubertatis egreſſus terminos,
ita ſe Heroicis aptabat conatibus,
ut in opere belli Decius evaſiſſet.
Agnovit in Illo hunc bellandi ardorem,
STEPHANUS CZARNIECKI,
Palatinus Ruſſiæ, Exercituum Campiductor,
vel ipſo nomine Gotthis formidandus.
Luſtravit cum Hoc Finnici cubilia Leonis,
& injuriam Aquilæ Sarmaticæ dexter vindicavit.
Recenſerem pacis inter oleas tranſacta Illius merita,
niſi ſcirem Eundem plùs Patriæ profuiſſe conſiliis,
quàm calamus exprimere valeret.
Sufficit id ad encomiorum Ejus faſtigium talem Illum fuiſſe,
quales olim Senatus Populuſq; Romanus,
Purpuratorum Patrum numero inſerebat.
Loquetur alios Fama immortalis,
quorum facinora longus ſæculorum ordo approbavit.
Te ergo pronunc veneror,
Compendium virtutum GRZYMALIÆ Stirpis,

MAGNIFICE olim & GENEROSE DOMINE,

A D A M E
in S L A S Y
S L A S K I,
POCILLATOR MIELNICENSIS.

Alii oracula locuti, ceu Catones,
Alii pugnârunt dextrè prout Hectores,
Tu utrumq; complexus, ſemper mihi videbaris,
Conſiliorum Tripos, & dextra Martis Sarmatici.
Iuventam Tuam bonâ Minervâ exercitam,
Auroram cuncti dixêre,
quæ accenſura eſſet clarum in Patria meritorum diem.
Nec vano præſagio:
Talem Te nimirum agnovêre, qualem pollicebantur.
A literarum ludo ad haſtiludium Te convertiſti,
ex arena Palladis deſcendens in Bellonæ aciem.
Pleriq; in opere militari primò ferventes, mox tepidi;
Tu ſemel amore Patriæ accenſus, ſemper calentiſſimus,
ibas, quòcunq; Mars Sarmaticus armorum vim circumtulit.
Triumphârunt Poloni ad Viennam,
numerârunt laurus ad Parkanum,
collegerunt palmas ad Strigonium,
etiam Te vincente & trophæorum participe.
Quippe ut individuus eras belli ſocius,
ſic triumphi compos.
Habebit Fama altâ mente repoſitum luſtrum Tuum,
quod tutandæ Patriæ, Auſtriæ, & Pannoniæ impendiſti.
Pacatiorem poſt exacta prælia aggreſſus vitam,
quibus meritis Orbem noſtrum impleveris,
Eccleſia Patriaq; enarret.
Hæreditariæ ſortis opes, ut virtute ampliâſti,
ita pietatis ductu, partem illarum
in egentiores erogâſti.
Peccavi fortè in munificentiam Tuam,
quòd Te nolente eandem propalaverim.
Quippe liberalitatem Tuam ita ſub cortina eſſe volebas,
ut nè ſiniſtra quidem ſciret, quod dextra feciſſet.

Pieta-

Pietatem in Numen ædesq; Divorum,
utinam parem haberent mortales!
Hâc *dilexisti decorem Domûs Dei,*
Promovisti honorem & suavis & tremendi Nominis,
in quo omne genu flectitur :
id ipsum Pałesnicensi & Bobinensi Ecclesia comprobante.
Neminem lædere, jus suum unicuiq; tribuere,
Regulam Legis Divinæ solennem, quia primam,
servâsti optimè, bene gnatus:
eandem Protoparenti nostro traditam fuisse,
Cujus nomine gaudebas insigniri.
Efformet penicillo Alexandri effigiem,
Magnus, quia Magnum ad leges artis suæ vocans Apelles;
Nullum ego animorum Apellem inveniri crediderim,
qui Tuam æquanimitatem, candoremq; mentis,
judicii maturitatem, & consiliorum excellentiam,
comitatis elegantiam, morumq; gravitatem,
ad amussim expressam, Orbi repræsentare possit.
Splendor æquitatis corrumpi nesciæ, etsi enituit ubiq;,
maximè tamen innotuit Martis Alumnis,
qui stipendia obsequii bellici,
à Præsidibus Thesauri Palatinatûs Cracoviensis expectabant.
Svave erat omnibus Te fidum præmiorum Arbitrum venerari,
ut pote, cujus vultus terrebat neminem,
sed frontis amænitate in spes meliores erigebat.
Turbulento, belli seditionumq; pleno tempore,
quô etiam Sedes consultandi è cardinibus mota,
cùm omne fas exulare videretur;
opus erat Areopago, & acerrimis Iustitiæ vindicibus.
Concordes eligentium animi & voces,
Te parem tanto muneri judicârunt.
Stetisti ad Aram Themidos Sarmaticæ,
Zelosissimus legum Polonarum Assertor,
Personarum oblitus & munerum.
Quippe *duo hæc non bene cum æquitate conveniunt,*
nec aliquando in una sede commorantur.
Perenne eris delicium Orbi Lechico,
quoties Tuum rectè de reis sentiendi ardorem
memoria posterorum recensebit.

Tot meritorum & dotum insignis decore,
poſcebaris, ſed fruſtra, ut emineres.
Offerebantur Tibi Scipiones liberæ vocis moderatores,
ipſi ſe ultro ingerebant honores;
virtutum comites individui.
Recuſavit hoc meritorum pretium Tua modeſtia,
ſemper æſtimans, pulchrius eſſe:
Meritorum Olympia decurrere, quàm honorum
Derivabit hæc rectefactorum amplitudo
in Magnam Progeniem Tuam,
quam ita ſemper inſtrui exoptabas,
ut de Patria benemerendi capaciſſima evaderet.
Memores erunt oraculorum creſcentes Aſcanii,
quæ non ex Dodonea Quercu, ſed ex ore Magni Æneæ prodiêre
Surgentia GRZYMALIÆ domûs Columina,
Atlantes Reipub. evadent,
cùm vires & conſilium maturuerint.
Septem Filii,
irrigabunt meritis Patriam, ceu ſeptena Nili Oſtia,
Heros feliciſſime,
in TURRIBUS Tuis,
tantâ meritorum abundantiâ triumphans.
Quidni prævaleant contra Te Libitinæ Portæ,
cùm virtute bene munitus fueris?
Iam nunc ex TURRIBUS meritorum plenis, transferas Te,
in Civitatem Sanctam,
Vbi Heroicis Mentibus, poſt labores quies aſſignata,
Meritis utiq; hæc Civitas patet;
Nam his ſe Chriſtus, & Ducem & Viam præſtitit.
Hunc Doctorem hactenus ſecutus,
Heroicis fidei & operum paſſibus viator eſſe deſiiſti:
Non laſſatus in via iniquitatis,
Sed pro Gentilitia Porta, 12. Portis gemmeis ingreſſus,
in Capitolium Cæleſte, & Montis Sionis Arcem;
Primitias redemptorum imitatus, Adamus an Adamas,
Lapidibus pretioſis ſtratum iter occupa.
Temporalium in Cæleſti Curia capeſſe bona,
quorum abundantiam Viſio Auguſtiſſimæ Triados
TIBI miniſtrabit.

MUZA POLSKA,
HERBOWNĄ NAWĘ
WIELMOZNEY JEY MOSCI PANIEY
KONSTANCYEY
Z CZARNCE
SLASKIEY,
Serdecznie kocháiącey, á teraz ośierocíáłey
MAŁZONKI.
Przy gorzkim morzu pływáiącą,
ZYCZLIWIE
CIESZĄCA.
MUZA.

DOkąd ták lotnym impetem záwiiaſz
Argo CZARNIECKICH*? czemu śliczne miiaſz*
Zefirow łąki? Chlorydy dźiárdyny,
Erytreyſki brzeg, ſkarb świátá iedyny,
Pereł Oyczyznę nieoſzácowánych,
Czemu przechodźiſz? áni niewiádomych
Kruſzczu złotego, fodyn nie luſtruieſz
W Indyách? ſpieſząc tylko ſię fráſuieſz.

Niemaſz Sterniká, y zwinione żagle,
Bez wioſet NAWA, iednák ſpieſzy nagle.
Bez miłośierdźia, prze ia Eol ſrogi,
Przez niedośćigłe Oceánu drogi,
Płácząc Cię wita Oyczyſta Kráiná.
Proſzę Cię iaka ieſt tego przyczyná?
Słuſzna ćiekáwość muśi mię do tego,
Bym ći ulżyłá żalu ták wielkiego.

NAWA.

Prawdá że Grecka Argo oddawáłá
Reſpons ſpytána, y dyſzkurowáłá
Z ſwoim Iázonem, wydáiac wyroki,
Iák ia miał Neptun tráktowáć głęboki:
Ale mnie uſtá żal ſrogi krępuie,
Słowá wydźiera, milczeć roſkázuie:
Iáſká mnie w nowe Scylle wpárowáłá,
Y nieſzczęśliwy wiátr wyſworowáłá.
Mowiſz że miiam Teſſáliyſkie polá,
Ani mię Hyblá, y Himetſka rola
Luſtrem kwiećiſtym, naymniey nie ſtrzymuie,
Bo mię iuż Chlorys, nie urekreuie.
Kiedy mi ſię May ſtawſzy Liſtopadem,
Iáſki niebieſkiey niezmiernym nákłádem
Uformowány ſprzątnął kwiát, y cále,
Zátopiły go Libityny fále.
Perłá ſzácunku nigdy nie máiaca,
Cáła Oyczyznę ſplendorem zdobiaca,
Moy ADAM drogi Przyiaćiel iuż w toni
Smiertelney pograzł, iuż odemnie ſtroni,
Iuż mię nie zdobi Kleynot moy kochány,
Iuż ieſt inſzemu Skárbcowi oddány.
Miiam was wſzytkie kráiny perłowe,
Droſze mi nád was Serce ADAMOWE.
Xiażę metallow, niech kto chce ſtymuie,
Ia go iák błoto w tym rázie ſzácuię,
Kiedy nád złoto Przyiaćiel ſerdeczny,
Drożſzy, iuż wźięty ieſt Depozyt wieczny.

Wſzák

Wſzák Przyiaćielá znáyduiac ſzczerego,
Skarb znáyduiemy; á tym bárdźiey z iego
Utráty, ſmutne ſerce nam ſię kráie,
Gdy ſię nim ćieſzyć, Niebo nam nie dáie.
O iák żeglugá moiá nieſzczęśliwa!
Kiedy mię Párká złupiłá złośliwa;
Z tak koſztownego mego ſpecyału;
Pewnie nie miáłá dawno ſpoliału
Tákiego, lubo y Fryxeyſkie bráłá
Zá łup Báránki, y Lidow ſzárpáłá
Skárby. Więc tákie do żalu przyczyny,
Weſołey pewnie nie pokaża miny.

M U Z A.

O miła Argo! toć widzę, że nowy
Nieſzczęśćia Eol, zmieſzał ći domowy
Pokoy, y pewnie słuſzne ſa rácye,
Do tych lámentow; lecz dyſpozycye
Boſkich wyrokow uważywſzy, cále
Maſz w ámniſtya puſzczáć tákie żale.
Táka ná świećie mánierá dawna,
Że wſzelka słodkość piołunem záprawna.
Rzadko tęſkniemy do portu wieczności
Szczęśliwey, przeto rożne náwáłności,
Dopuſzcza Rzadzcá świátá dobrotliwy,
By ná wygnániu zoſtáiac lękliwy
Człowiek, w Oyczyzny Niebieſkiey Tryony
Podnośił oczy, burze z każdey ſtrony,
Wielkie z nim częſto turnieie ſpráwuia,
Czym iego ſtátku y cnoty probuia.
Y teraz Argo Twoiey wielkiey cnoty
Probę wydáie Niebo, y przymioty
Dźielnośći Twoiey, w tych fálách, ná oczy
Káżdemu ſtáwia: lub z fátálna kroczy
Koſa Láchezys, połowicę Duſzy
Wydźieráiac Ci, lubo ſerce kruſzy,
Zal od przyiáźni przyśięgłey wzniecony,
Swiádek ſerdeczny, żal nieutulony.

Przećię śię zgadzáć z Bośkim ſporzadzeniem
Bez mruku będźieſz, bo iego ſkinieniem
Upodobał śię Twoy ADAM kochány
Niebu, dla tego ták wcześnie zábrány
W iego Páłáce. Więc mu ſzczęśćia tego
Niechćiey zazdrośćić, kiedyć ſercá ſwego,
Siedm zoſtáwuie Kleynotow, śiedm Synow.
Ktorych do wielkich urodźiłáś czynow.
O Argo złota! Argo pełna ſtátku!
Pełna cnot Swiętych wielkiego doſtatku!
Mowię rzetelniey zacna Heroino,
CZARNIECKICH Domu, ozdobá iedyno
Z Bráćia, z Sioſtrámi, y z Koligátámi
Oboygá Domow badźćie Neſtorámi:
Zyićie ſzczęśliwie; niech CZARNIECKICH NAWA
U Portu Niebios zá tyśiac lat ſławá.

